

Sok csalódott ember „esik áldozatul” a kedves embereknek. Sokan túlzásba is viszik a kedvességet, azt gondolják, hogy az embereknek erre van szüksége, azt gondolják, hogy az emberek jobban elfogadják őket, ha kedvesnek mutatkoznak. Tévednek, minden bölcs ember tudja, hogy a túlzott kedvesség és a hízélgés párban jár, és az el nem fogadástól való félelem kompenzálása.

Az erkölcsileg magasra jutott emberek nem kedvesek, de nem is bántóak. Nem kedvesek, mert tudják, hogy az őszinteség adja a legnagyobb szabadságfokot a másik embernek, minden ember úgy szereti legjobban a másikat, ha megtiszteli azzal, hogy igazat mondd, akkor is, ha a másiknak fáj az igazság. Ennek gyümölcse viszont, hogy a másik ember nem marad illúzióban. Az erkölcsileg magasra jutott emberek nem is bántóak, de tudják, hogy az igazság, amiről beszélnek, bármikor megsértheti az önbizalomhiányban szenvedőket, a hitetleneket. Azonban a szilárd erkölcsű emberek nem engedik megfertőzni magukat a másik ember démonaival (lásd ördögi fertőzés című cikk).

Aki igazat mondd annak az erkölcsé szilárd, szava pedig határozott, a kedves emberek pedig mindig titkolnak valamit, erkölcsük puha, mint a friss hó. A túlzottan kedves emberek kívül bárányok, azonban belül farkasok, akik készek bármely pillanatban rád ugrani, ha valamivel megsérted vadászterületüket. Vannak emberek, aki a kedvességet olyan szélsőségig el tudják vinni, hogy szavuk mézes-mázás és csilingelő, ám amikor haragszanak, szemük gonosszá változik, szavuk pedig élessé, mint az érc.

A túlzottan kedves emberek és az őket magasztaló többi ember is összekeveri a szeretetet a szeretet koldulásával. Azt gondolják, hogy aki hozzájuk válogatott puhasággal szól, az valószínűleg az el is fogadja őket. Gondolj csak bele, hogy hány kapcsolat esett áldozatul a kedvességnek, amikor a kapcsolat elején magához édesgetett valaki szomszédot, barátot, vagy akár másik nemű lényt, s mi lett ezeknek a vége, amikor az illetőről kiderült, hogy a lelke nem is annyira puha, mint amennyire látszik. Azok a kapcsolatok maradtak mindig is tartósak, akik határozottan elmondják a másiknak, ha az nem helyes irányba ment, de ugyanakkor nem ítélték meg tettéért, hanem segítettek megoldást találni rá.

Aki belül forrong és kívül kedves, olyan, mint a világosság ruhájába öltözött ördög, megtéveszti az embereket, hogy azok ki ne igazodjanak az élet dolgain, és bukásukat okozza. Akinek pedig a külső olyan, mint a belső, annak jelleme szilárd, nincs szüksége, hogy kedvességével más emberek figyelméből éljen, hisz bízik önmagában és tiszteli a többi embert, akkor is, ha nem ért velük egyet. Ha azt gondolod, hogy eltúloztam a kedves emberekről szóló véleményemet, minden bizonnyal tévedsz. Egy igaz ellenség, aki szemtől szembe mer állni velem, többre becsülendő, mind egy kedves ember, aki bármikor elárul, ha úgy tartja jónak. Nézz mélyen a szemükben az ilyen kedves embereknek, mert az arca izmai mosolyognak ugyan, de a szeme vérben forog a haragtól. A kedves emberek hitetlenek, sorsukat igen alacsonyan élik meg, minden sikertelenségüknek rajtuk kívülálló körülmény az oka, soha nem ismernék be gyengeségüket... inkább kedvesek. Amikor vitatkozol velük, akkor is fenntartják mindenáron a kedvességüket, azt akarják, hogy érezd alacsonyabb rendű vagy náluk, mert ők akkor is szeretnek, amikor te „buta” vagy. Azonban tetteikben ezentúl kicsinyesek lesznek, hátad mögött kibeszélnék, áskálódnak ellened.

Ne téveszd össze a kedvességet a derűvel. Ez a cikk nem a derűs emberekről szól, akiknek a szíve belül mosolyog az elégedettségtől, hanem akik a mosolyt is kényszerből, az el nem fogadástól való félelemből csalják az arcukra, mint egy álarc.

Aki az erkölcs útját rendíthetetlenül járja, annak jelleme szilárd, szava határozott. Határozott, amikor véleményt alkot, határozott, amikor biztat és határozott akkor is, amikor megró. A hívő embernek határozott minden megnyilvánulása, éppen azért, mert nincs benne kétség, vagy félelem. Ettől még szeretheti, sőt szereti az embereket, nincs szüksége kedvességre. Értsd meg, hogy a túlzott kedvesség nem erény, hanem éppen az ellenkezője. Természetesen, ha körbe nézel ebben a világban, a kedves emberek olyan sokan vannak, hogy azt az ember már-már mértékadónak gondolja, de azért, mert a kedves emberek sokan vannak, nem azt bizonyítja, hogy igazak, hanem csak azt, hogy nagy a bűn a földön. A keskeny út törvénye azt mondatja mindenkinek, ne azt kövesd, akik sokan vannak, mert a széles út a pokolba vezet, azt kövesd, akik kevesen vannak, mert a keskeny út vezet Istenhez. Legyél derűs és határozott, de soha sem túlzottan kedves.